

177

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 18 marca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatku lokalnym do uposażenia wojskowych, pełniących służbę na niektórych obszarach kraju.

Na podstawie art. 30 dekretu z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 371) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszystkim oficerom, podoficerom zawodowym i nadterminowym, pełniącym służbę w formacjach wojskowych, stacjonowanych na obszarze miasta i powiatu Gdańska, miasta Gdyni, powiatu morskiego oraz Ziemi Odzyskanych, z wyjątkiem powiatu gliwickiego, bytomskiego i powiatu miejskiego Zabrze — przyznaje się ze względu na szczególne warunki dodatek lokalny.

§ 2. Wysokość dodatku lokalnego wynosi miesięcznie:

General broni	4.800 zł
„ dywizji	4.200 „
„ brygady	3.600 „
Pułkownik	3.000 „
Podpułkownik	2.700 „
Major	2.200 „
Kapitan	2.000 „
Porucznik	1.800 „
Podporucznik	1.600 „

Chorąży	1.400 zł
Starszy sierżant zawod. i nadterm.	1.200 „
Sierżant	1.000 „
Plutonowy	900 „
Kapral	800 „

§ 3. Za obszar Ziemi Odzyskanych, na których obowiązuje dodatek lokalny, uważa się ziemie na zachód i północ od granic Państwa z roku 1939, z wyłączeniem powiatu gliwickiego, bytomskiego i powiatu miejskiego Zabrze.

§ 4. Wyłączone od prawa do dodatku lokalnego są osoby wojskowe, wymienione w § 1, w przypadkach:

- a) przebywania w leczeniu szpitalnym lub na urlopie dla poratowania zdrowia przez przeciąg czasu, przekraczający 6 miesięcy;
- b) przebywania w dyspozycji wydziału personalnego poza obszarem, wymienionym w § 1, ponad 1 miesiąc, licząc od dnia pierwszego następnego miesiąca.

ca po dniu skierowania do dyspozycji wydziału personalnego.

§ 5. Osoby, wymienione w § 1, a przebywające w szkołach (kursach) wojskowych, zatrzymują przez czas przebywania w szkole (kursie) dodatek lokalny z ograniczeniem, przewidzianym w § 6.

§ 6. Równoczesne otrzymanie dodatku lokalnego na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz dodatku stołecznego na podstawie dekretu z dnia 19 sierpnia 1946 r. o zmianie dekretu z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 260) jest niedopuszczalne.

§ 7. W przypadku przeniesienia służbowego oficera, podoficera zawodowego i nadterminowego do formacji wojskowej, stacjonowanej na obszarze, wymienionym w § 1, prawo do dodatku lokalnego powstaje z dniem 1 najbliższego miesiąca kalendarzowego po objęciu stanowiska na nowym miejscu służbowym.

§ 8. W przypadku przeniesienia służbowego powyższych osób z obszaru, wymienionego w § 1 do miejscowości, w której nie przysługuje dodatek lokalny, prawo do dodatku lokalnego gaśnie z dniem ostatnim miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiło zwolnienie ze stanowiska.

§ 9. Dodatek lokalny wypłaca się wraz z uposażeniem za dany miesiąc.

§ 10. Nabycie i wygaśnięcie prawa do dodatku lokalnego ogłasza się w rozkazie dziennym formacji wojskowej, podając równocześnie podstawę, powodującą nabycie bądź wygaśnięcie prawa do dodatku lokalnego.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1947 r.

w/z Minister Obrony Narodowej;
Marian Spychalski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski